

CHƯƠNG 55

Kỳ Nhân Bổng Đến

Lòng Thuần Vu Thông đau như dao cắt đang trù trù chưa biết ứng phó với cục diện này ra sao nên không chú ý Thượng Quan Tổ sắp lướt thân tới liễu mạng, chàng định giữ nàng lại nhưng Thượng Quan Tổ đã lướt ra xa năm sáu trượng.

Hốt nhiên, khi nàng vừa lướt thân xa năm sáu trượng hốt nhiên xảy ra một sự kỳ lạ. Chỉ thấy một bóng nhân ảnh như chim ưng chụp xuống chặn đường Thượng Quan Tổ lại. Tông Lăng Thiên và bọn thủ hạ giật mình bật ra một loạt tiếng hô hoán kinh ngạc. Thượng Quan Tổ cũng ngạc nhiên thất sắc bất giác lui lại mấy bước.

Thuần Vu Thông nhìn rõ người ấy, nhất thời chàng giống như bị ai điểm trúng huyệt đạo ngay người thốt nên lời như một cái tượng gỗ. Thì người ấy chính là Bạch Vân Lão Lão.

Trong tay lão phu nhân không cầm kiếm mà lại cầm một long đầu thiết trượng cười hi hi hướng về Tông Lăng Thiên, trầm giọng quát hỏi:

- Nơi này vốn rất u tĩnh vì sao hôm nay lại náo nhiệt thế này...?

Tông Lăng Thiên tuy kinh hoàng vì khinh công kỳ tuyệt của Bạch Vân Lão Lão nhưng hấn vẫn khinh khỉnh lạnh lẽo trả lời:

- Lão bà này là ai thế?

Bạch Vân Lão Lão lạnh như băng:

- Câu ấy chính là của ta hỏi người, sao chưa mau báo danh tính ra?

Mục quang Tông Lăng Thiên chuyển động:

- Lão phu Tông Lăng Thiên, có lẽ lão bà không biết...

Bạch Vân Lão Lão hừ một tiếng:

- Quả nhiên ta chưa hề nghe qua cái tên ấy!

Tông Lăng Thiên nổi giận:

- Bây giờ hãy nói tên của lão bà đi!

- Lão thân là chủ nhân Bạch Vân Cung!
- Lão phu cũng chưa hề nghe qua cái tên ấy!
- Đó vì kiến văn của người hạn hẹp.

Tông Lăng Thiên đại nộ:

- Lão bà đến đây làm gì?

Bạch Vân Lão Lão cười đáp:

- Thăm bạn!
- Thăm bạn?
- Tiêu Diêu Tiên Ông!

Tông Lăng Thiên cả cười:

- Nếu tìm người nào khác may ra được, chứ còn thăm lão quỷ Tiêu Diêu Tiên Ông, lão bà đến thật không đúng lúc!

- Ý người muốn nói?
- Vì lão quỷ ấy đã thành tù nhân của lão phu...

Hắn đưa tay chỉ vào tù xa, nói tiếp:

- Lão quỷ ấy đang ở trong tù xa, ha ha ha ha...

Chung quanh bốn mặt tù xa đều bị vải đen che kín nên chẳng nhìn thấy gì bên trong. Bạch Vân Lão Lão cười nhạt:

- Tiêu Diêu Tiên Ông võ công không kém, thế mà bị các người bắt giữ ắt bản lãnh các người không nhỏ?

- Người ngoài còn có người, ngoài trời còn có trời, tuy Tiêu Diêu Tiên Ông võ công khá cao nhưng đâu đáng để lão phu coi vào đâu?

Bạch Vân Lão Lão cười đáp:

- Nói như vậy võ công người nhất định cao hơn Tiêu Diêu Tiên Ông rất nhiều!

Tông Lăng Thiên hiu hiu tự đắc:

- Không phải lão phu tự khoe khoang, khi lão phu xuất thủ cầm bắt lão quỷ không cần dùng quá mười chiêu!

- Lão bà tử ta không tin, hôm nay muốn được lãnh giáo!

Tông Lăng Thiên kinh ngạc:

- Đao kiếm vô tình lão phu và lão bà vốn không quen biết, hà tất cần động thủ!

- Tuy gọi là không oán không thù, nhưng Tiêu Diêu Tiên Ông là bằng hữu của lão bà tử ta đây bị người bắt giữ, đương nhiên lão bà tử phải ra tay với người!

Tông Lăng Thiên đại nộ:

- Người hãy mở mắt cho rộng xem có chống cự nổi lão phu hay không?

- Người cậy vào người đồng ư?

Tông Lăng Thiên ngửa mặt cười lớn:

- Lão phu giao thủ với người xưa nay chưa hề ỷ đồng hiệp ít!

- Hay lắm! Lão bà tử xin lãnh giáo mười chiêu!

- Sau khi phân thắng bại sẽ tính sao?

Bạch Vân Lão Lão cười đáp:

- Nếu lão bà tử ta bại sẽ xin cuốn bước đi liền không dám xen vào chuyện của người nữa!

Tông Lăng Thiên đáp:

- Điều kiện ấy thật chẳng ra gì, nhưng cứ tạm miễn cưỡng đồng ý...

Hắn cười lạnh một tiếng tiếp luôn:

- ... Tuy người tuyệt chẳng có khả năng thắng nhưng cũng nên nói cho rõ ràng, nếu người thắng thì sao, phải chăng sẽ yêu cầu ta thả lão quỷ trong tù xa kia?

Bạch Vân Lão Lão lắc đầu cười:

- Bất tất... có lẽ lão bà tử sẽ giết chết lão quỷ ấy là khác!

Tông Lăng Thiên hơi giật mình, lập tức quát:

- Không cần phí quá nhiều lời, động thủ đi!

Chỉ thấy hắn thuận tay kéo vuốt bên hông một cái, hai thanh đoản kiếm đã vọt nằm trong tay hắn. Bạch Vân Lão Lão trầm cước bộ đưa cao thiết trượng lên. Tông Lăng Thiên có ý giải quyết trận chiến cấp thời nên không chậm trễ, song đoản kiếm chấn động mạnh chớp nhoáng điểm tới ngay ngực Bạch Vân Lão Lão. Thiết trượng Bạch Vân Lão Lão quét nhẹ, quát to:

- Một chiêu!

Chỉ nghe đinh đang nổi lên, hai bên đã giao thủ một chiêu. Sự thực ai hơn ai thua không cách nào nhận được với chiêu, chỉ nghe Bạch Vân Lão Lão bật cười lớn mấy tiếng:

- Cứ theo một chiêu của ngươi, có lẽ lão thân không cần thiết phải sử dụng mười chiêu mới giải quyết xong!

Thiết trượng hốt nhiên hóa thành một luồng sáng nhắm Tông Lăng Thiên vây bổ xuống. Chiêu ấy thập phần thần kỳ khiến chúng nhân có mặt hỗn loạn hoa mắt.

Hai phán quan bút của Tông Lăng Thiên vẽ thành muôn ngàn những vòng hàn quang cuộn lại thiết trượng của Bạch Vân Lão Lão. Chỉ nghe liên tiếp nhiều tiếng vang đinh đang, đã qua năm chiêu. Do vì tốc độ của cả hai đều mau nên họ đã thi triển những chiêu số gì không một ai nhìn rõ. Đến chiêu thứ sáu, cuộc chiến đấu đột ngột ngừng lại.

Bạch Vân Lão Lão vẫn sừng sững đứng yên tay cầm trượng, khí thế uy mãnh trong lúc Tông Lăng Thiên tả tơi lảo đảo, phán quan song bút trong tay bay mất từ lúc nào không ai biết.

Bạch Vân Lão Lão cười nhạt:

- Ngươi nhận thua chứ?

Tông Lăng Thiên cũng cười nhạt:

- Thắng bại là lẽ thường của kẻ học võ, lão phu nhận.

Bạch Vân Lão Lão cả cười:

- Đã nhận thua thì hãy giết chết người trong tù xa đi!

Thuần Vu Thông đứng xa mười trượng giật mình thất kinh nghĩ bụng:

"Chắc Bạch Vân Lão Lão căm hận ta nên giận lây cả sư phụ ta!"

Chàng ngẫm vận công lực chuẩn bị tùy thời xuất thủ cứu sư phụ, chợt nghe Tông Lăng Thiên kêu lên:

- Vì sao tôn giá nhất định giết Tiêu Diêu Tiên Ông?

Bạch Vân Lão Lão cười đáp:

- Tiêu Diêu Tiên Ông là bằng hữu của lão bà tử, ta nữ nào lại giết?

Tông Lăng Thiên kinh hoàng:

- Thế ra ngươi...

Bạch Vân Lão Lão bật cười:

- Lão bà tử ta trừ võ công hơn người ra, còn có một bản lĩnh khác thường nữa!

- Bản lĩnh gì khác thường?

- Mũi lão bà tử ta đặc biệt rất linh mẫn, ta đã ngửi ra mùi người trong tù xa không phải là Tiêu Diêu Tiên Ông!

Tông Lăng Thiên rú lên:

- Nói bậy...

Bạch Vân Lão Lão cười:

- Trong tù xa chỉ là một tên hắc đạo mạo nhận Tiêu Diêu Tiên Ông, do đó lão bà tử ta quyết giết chết nó!

- Tại sao ngươi biết điều đó?

- Đương nhiên cũng do ta ngửi thấy!

Mục quang Tông Lăng Thiên quét một vòng chung quanh, hấn gầm lên:

- Giết chết lão bà cho ta...!

Nhiều tiếng dạ ran, vô số những tên áo trắng xông thẳng đến. Bạch Vân Lão Lão tuyệt không kinh hoảng, lão phu nhân múa thiết trượng như mưa sa bão táp, vô số nhân ảnh đảo ngược lại ngã xuống đất chết hàng lớp. Đồng thời Bạch Vân Lão Lão tiến lại gần tù xa thiết trượng giáng một đòn như trời giáng, tù xa mở tan, một bóng người bị lão phu nhân chụp quăng ra nhắm hướng Thuần Vu Thông.

- o O o -